

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У. 14226/11
27.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић и Зорице Китановић, чланова већа, са судијским сарадником Мирјаном Савић, као записничарем, у извршењу одлуке Уставног суда Уж 1182/2009 од 24.11.2011. године, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., кога заступа Горан Радовић, адвокат из Београда, Ул. Косовска бр. 34, поднетој против Комисије за хартије од вредности Републике Србије, због недоношења одлуке по захтеву, у правној ствари утврђивања обавезе и објављивање понуде за преузимање акција, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **НАЛАЖЕ** Комисији за хартије од вредности Републике Србије да у року од 30 дана од дана достављања пресуде, донесе одлуку по захтеву тужиоца од 03.05.2007. године за предузимање мера према друштву “Енергопројект холдинг” а.д. из Београда, за утврђивање обавезе објаве понуде за преузимање акција.

Образложење

Решењем Врховног суда Србије У 6868/07 од 17.12.2008. године одбачена је тужба тужиоца изјављена против Комисије за хартије од вредности Републике Србије због недоношења решења-”ћутања администрације”, по његовом захтеву од 03.05.2007. године за предузимање мера према друштву Б.Б. ... за утврђивање обавезе објаве понуде за преузимање акција.

Против наведеног решења Врховног суда Србије, А.А. је Уставном суду изјавио уставну жалбу.

Уставни суд је у одлуци Уж 1182/2009 од 24.11.2011. године у ставу првом изреке усвојио уставну жалбу А.А. и утврдио да су решењем Врховног суда Србије У 6868/07 од 17.12.2008. године, подносиоцу уставне жалбе повређена права на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије и на правно средство, зајемчено одредбом члана 36. став 2. Устава, а у ставу другом изреке поништио решење Врховног суда Србије и наложио Управном суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца против тужене Комисије за хартије од вредности.

Поступајући у извршењу наведене одлуке Уставног суда, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Тужбом, поднетом Врховном суду Србије дана 07.08.2007. године, тужилац наводи да је дана 03.05.2007. године, као акционар Привредног друштва Б.Б., поднео туженом захтев за предузимање мера према друштву Б.Б. за утврђивање обавезе објаве понуде за преузимање акција, према члану 42. Закона о преузимању акционарских друштава. Како тужени орган није одлучио по захтеву тужиоца у законском року од 60 дана, тужилац је дана 04.07.2007. године, поновио тражење туженом органу да у року од седам дана донесе управни акт по захтеву тужиоца. Предложио је да суд наложи туженом органу да донесе одлуку о захтеву тужиоца од 03.05.2007. године за предузимање мера према Б.Б. ..., по члану 41. и 42. Закона о преузимању акционарских друштава.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да у конкретном случају тужилац може бити само Б.Б. ..., те спори активну легитимацију тужиоца, јер сматра да акционар не може бити странка у управном поступку, па не може поднети ни тужбу у управном спору. У том смислу указује да се у тужби не дају разлози за правни интерес тужиоца за подношење тужбе. Предложио је да суд одбаци тужбу због недостатка активне легитимације тужиоца за подношење тужбе.

Одредбом члана 24. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 49/96), прописано је да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у посебним прописом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против

првостепеног органа, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена, док према ставу 2. истог члана, на начин прописан у ставу 1. овог члана може поступити странка и кад по њеном захтеву није донео решење првостепени орган против чијег акта није дозвољена жалба.

Одредбом члана 41. став 5. истог закона прописано је да ће суд пресудом уважити тужбу и одредити да надлежни орган донесе решење, када је тужба поднета на основу члана 24. тог закона, а суд нађе да је основана.

Тужени орган у законском року није донео одлуку по захтеву тужиоца, што ни сам не спори у одговору на тужбу, нити износи разлоге који оправдавају недоношење одлуке по захтеву тужиоца, па је Управни суд, применом одредбе члана 41. став 5. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), која се примењује на основу одредбе члана 77. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), којом је прописано да ће се поступци по тужбама поднетим до дана ступања на снагу овог закона окончати пред Управним судом, по правилима поступка која су важила до дана ступања на снагу овог закона, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 27.03.2013. године, 9 У. 14226/11

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЛБК